

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

(που συνεδριάζει στο Παραλίμνι)

Ενώπιον: Στ. Κίζη, Ε.Δ.,

Αρ. Υποθ. 5874/13

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ,

v.

Κατηγορουμένου

Ημερομηνία: 21 Νοεμβρίου, 2014

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: Η κα Π. Πίτσιλλου

Για τον Κατηγορούμενο: Η κα Χριστοδούλου

Κατηγορούμενος παρών

Η κα Καμέλια Κιβούτσεβα ορκίζεται να μεταφράζει πιστά και αληθινά από τα ελληνικά στα βουλγαρικά και αντίστροφα.

ΠΟΙΝΗ

Ο Κατηγορούμενος βρέθηκε, κατόπιν δικής του παραδοχής, ένοχος σε κατηγορία που αφορά διάρρηξη κατοικίας εν καιρώ νυκτός και κλοπή, κατά παράβαση των άρθρων 255, 262, 291, 292(α) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Τα γεγονότα, τα οποία τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, έχουν ως εξής:

«Την 27/06/2013 καταγγέλθηκε στο ΤΑΕ Αμμοχώστου από τον Μ1 στο κατηγορητήριο, ότι την 26/06/2013 και μεταξύ των ωρών 20:00 – 22:45 άγνωστοι διάρρηξαν το διαμέρισμα του με αριθμό 417 στο ξενοδοχείο Sunwing στην Αγία Νάπα και έκλεψαν από μέσα τα αντικείμενα που αναφέρονται στις λεπτομέρειες

τις Κατηγορίας (ένα φορητό ηλεκτρονικό υπολογιστή, δύο ipad, ένα iphone και δύο καλύμματα ipad), όλα συνολικής αξίας €2750.-. Την ίδια ημέρα και ώρα 00:50 επισκέφθηκε την σκηνή ο M14 στο κατηγορητήριο και από εξετάσεις που διενήργησε, διαπίστωσε ότι οι δράστες πέτυχαν είσοδο και έξοδο στο διαμέρισμα από την συρόμενη αλουμινένια μπαλκονόπορτα, της οποίας αφαίρεσαν κομμάτι γυαλιού. Στη σκηνή ο M14 διενήργησε δακτυλοσκοπικό έλεγχο κατά τη διάρκεια του οποίου παρέλαβε έξι αποτυπώματα με λίφτετ από το γυαλί εξωτερικά της συρόμενης μπαλκονόπορτας, στο δεξιό φύλλο. Επίσης ο M13 επισκέφθηκε για περαιτέρω εξετάσεις την σκηνή όπου παρελήφθησαν ως τεκμήρια, δύο δειγματοληψίες swar από ουσία που έμοιαζε με αίμα, στην κουρτίνα εσωτερικά του δωματίου. Επίσης εντόπισε ο μάρτυρας σε μικρούς θάμνους το κομμάτι γυαλί που αφαιρέθηκε από την συρόμενη μπαλκονόπορτα του δωματίου. Από έλεγχο του μεγέθους και του σχήματος του γυαλιού αυτό ταίριαζε απόλυτα με το κομμάτι γυαλιού που έλειπε από την μπαλκονόπορτα. Όλα τα τεκμήρια στάληκαν για επιστημονικές εξετάσεις. Στις 28/06/2013 ο M14 διενήργησε στο γυαλί δακτυλοσκοπικό έλεγχο όπου έλαβε δώδεκα αποσπάσεις αποτυπωμάτων με λίφτετ. Επίσης έλαβε από το γυαλί, για σκοπούς επιστημονικών εξετάσεων, ένα δείγμα swar που έμοιαζε με αίμα. Όλα στάληκαν για εξετάσεις.

Στις 11/7/2013 λήφθηκε γραπτή πληροφορία από το κλιμάκιο πληροφοριών της αστυνομίας Αμμοχώστου ότι στην υπόθεση εμπλέκεται ο κατηγορούμενος. Εξασφαλίστηκε αυθημερόν δικαστικό ένταλμα σύλληψης εναντίον του και συνελήφθη την ίδια μέρα η ώρα 18:50 στη Σωτήρα. Την ίδια μέρα λήφθηκε ανακριτική κατάθεση από τον κατηγορούμενο και η ώρα 22:10 του λήφθηκαν δακτυλικά αποτυπώματα και δύο παρειικά επιχρίσματα. Στις 12/07/2013 εκδόθηκε εναντίον του κατηγορούμενου διάταγμα προφυλάκισης για πέντε ημέρες. Από τον δακτυλοσκοπικό έλεγχο που έγινε διαπιστώθηκε ότι τα αποτυπώματα που αποσπάστηκαν από το γυαλί ανήκαν στον κατηγορούμενο.

Την 14/7/2013 λήφθηκε ανακριτική κατάθεση από τον κατηγορούμενο στα γραφεία του ΤΑΕ Αμμοχώστου. Ανέφερε ότι ουδέποτε επισκέφθηκε το ξενοδοχείο. Στη συνέχεια κατηγορήθηκε γραπτώς.

Ο παραπονούμενος κατάγεται από την Σουηδία, βρισκόταν στην Κύπρο για διακοπές και διέμενε στο εν λόγω δωμάτιο του ξενοδοχείο Sunwing. Τα αντικείμενα τα οποία κλάπησαν σύμφωνα με την καταγγελία του, ήταν ένας φορητός ηλεκτρονικός υπολογιστής, δύο ipad, ένα iphone και δύο καλύμματα ipad.

Τα αποτυπώματα που βρέθηκαν στην μπακλονόπορτα και στο γυαλί στάληκαν για επιστημονικές εξετάσεις. Ετοιμάστηκε σχετική έκθεση για τις δακτυλοσκοπικές εξετάσεις στις 16/07/2013. Τα τεκμήρια στάληκαν και στο Ινστιτούτο Γενετικής, η έκθεση του οποίου ήταν έτοιμη στις 9/12/13. Από τις εξετάσεις του Ινστιτούτου Νευρολογίας και Γενετικής, το αίμα που υπήρχε στην κουρτίνα εσωτερικά του δωματίου και το αίμα στην μπακλονόπορτα ταυτίστηκε με το γενετικό προφίλ που απομονώθηκε από το παρειακό επίχρισμα του κατηγορούμενου.

Ο κατηγορούμενος, ο οποίος κατάγεται από την Βουλγαρία, είναι λευκού ποινικού μητρώου».

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορούμενου, αγορεύοντας προς μετρίασμό της ποινής, ζήτησε όπως ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο, τα ακόλουθα:

- (α) η παραδοχή του στο Δικαστήριο
- (β) το λευκό του ποινικό μητρώο
- (γ) η μεταμέλεια του, η οποία εκφράστηκε τόσο δια της παραδοχής του όσο και μέσω του συνηγόρου του
- (δ) οι προσωπικές και οι ευρύτερες οικογενειακές συνθήκες του κατηγορούμενου όπως αυτές αναφέρονται στην Έκθεση του Γραφείου Ευημερίας, το περιεχόμενο της οποίας υιοθέτησε.
- (ε) το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος τον καιρό που διέπραξε το αδίκημα ήταν χρήστης σκληρών ναρκωτικών από τα οποία κατάφερε να απεξαρτηθεί.
- (στ) ότι έχει πρόθεση να αποζημιώσει το θύμα. Ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος έχει στη διάθεση του €600.- τα οποία θα καταθέσει αμέσως στο Δικαστήριο

και για το υπόλοιπο ποσό της αξίας των κλοπιμαίων θα μπορεί να καταθέτει €500.- μηνιαίως.

- (η) την απουσία οποιονδήποτε επιβαρυντικών περιστάσεων κατά την διάπραξη του αδικήματος (δεν υπήρχαν θύματα, βανδαλισμοί στον χώρο, ούτε και ασκήθηκε βία σε κανένα πρόσωπο).

Τέλος ο συνήγορος Υπεράσπισης, χωρίς να υποβαθμίζει σε καμιά περίπτωση την σοβαρότητα του αδικήματος, τόνισε ότι σε περίπτωση που το Δικαστήριο ήθελε επιβάλει ποινή φυλάκισης, αυτή να ανασταλεί και τούτο καθότι σε περίπτωση άμεσης φυλάκισης του κατηγορούμενου, η διοίκηση θα προχωρήσει σε απέλαση του με καταστροφικά αποτελέσματα για τον ίδιο.

Το αδίκημα το οποίο διέπραξε ο κατηγορούμενος είναι εξαιρετικά σοβαρό, γεγονός που αντανακλάται στην προβλεπόμενη από τον Νόμο ποινή. Η διάρρηξη και η κλοπή κατατάσσονται από τον Ποινικό Κώδικα στα Κακουργήματα και για μεν την διάρρηξη προνοείται ποινή φυλάκισης μέχρι 7 χρόνια, για δε το αδίκημα της κλοπής φυλάκιση μέχρι 3 χρόνια. Εάν η διάρρηξη διαπράττεται κατά τη διάρκεια της νύκτας προνοείται ποινή φυλάκισης μέχρι 10 χρόνια. Δεν διαφεύγει της προσοχής μου ότι η υπόθεση έχει παραπεμφεί για εκδίκαση σε Επαρχιακό δικαστήριο, όπου η μέγιστη ποινή φυλάκισης που μπορεί να επιβληθεί είναι μέχρι 5 χρόνια.

Οι προβλεπόμενες από τον Νόμο ποινές είναι ενδεικτικές της έκτασης της σοβαρότητας των αδικημάτων και στοιχείο το οποίο λαμβάνεται υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής (βλ. Moustafa Souilmi v. Αστυνομίας (1992) 2 AAD 248 και Husein Deveci v. Αστυνομίας, Ποινική Έφεση αρ. 148/08, ημερ. 12.02.2009).

Η επιβολή της ποινής αποτελεί ένα πολύ λεπτό έργο για το Δικαστήριο. Απαιτείται εξισορρόπηση του γενικού συμφέροντος της δικαιοσύνης από την μια και της εξατομίκευσης της ποινής στα πλαίσια του συγκεκριμένου παραβάτη

από την άλλη (βλ. Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας (1989) 2 AAD σελ. 228, Krekou v. Republic (1983) 2 CLR 289).

Για να αποφασίσει την κατάλληλη ποινή, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του πολλούς παράγοντες οι οποίοι πολλές φορές αλληλοσυγκρούονται, εξισορροπώντας τους κατά τρόπο με τον οποίο η ποινική διαδικασία να γίνεται κοινωνικά επωφελής και η πίστη του λαού στο νόμο και στην απονομή της δικαιοσύνης να διατηρείται (βλ. Azinas v. Police (1981) 2 CLR 127).

Πρωταρχική επιδίωξη κατά την επιβολή της ποινής πρέπει πάντα να είναι το δημόσιο συμφέρον (βλ. το σύγγραμμα του πρώην Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ.. Γ. Πική Sentencing in Cyprus σελ. 3 και την υπόθεση R. v. Georgiou 22 CLR 147) . Σε μία δημοκρατική κοινωνία ο νόμος ενσωματώνει τις επιδιώξεις του λαού και η εφαρμογή του από τα Δικαστήρια αποτελεί ένα από τους τρόπους υλοποίησης αυτών των επιδιώξεων. Το ποινικό δίκαιο επιβάλλεται, όχι μόνο για την τιμωρία του εγκλήματος και την ικανοποίηση του λαϊκού αισθήματος δικαιοσύνης αλλά και για την πρόληψη και περιορισμό της εγκληματικότητας.

Οι προσωπικές περιστάσεις κάθε κατηγορουμένου πρέπει να συνεκτιμούνται σωστά μαζί με όλους τους άλλους παράγοντες, στον καθορισμό της ποινής (βλ. Μιχαηλίδης v. Δημοκρατίας (1991) 2 AAD 391 και Χατζηφιλίππου v. Αστυνομίας (1991) 2 AAD 95). Έχει όμως νομολογιακά κριθεί ότι σε περίπτωση που το αδίκημα παρουσιάζει τέτοια συχνότητα, οι προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου δεν έχουν την βαρύτητα που θα μπορούσαν να έχουν σε άλλες περιπτώσεις. Σε καμία περίπτωση όμως δεν παραγνωρίζεται ο παράγοντας της εξατομίκευσης της ποινής.

Τα αδικήματα που σχετίζονται με διαρρήξεις και κλοπές δεν παρουσιάζουν σημεία κάμψης. Αντιθέτως βρίσκονται σε έξαρση, γεγονός που καθιστά αναγκαίο να επιβάλλονται αυστηρές και αν είναι δυνατό αποτρεπτικές ποινές.

Στην υπόθεση Παναγίδα v. Δημοκρατίας (1997) 2 Α.Α.Δ. 104 αναφέρθηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο τα εξής:

«Οι κλοπές, οι διαρρήξεις και άλλα ομοειδή αδικήματα είναι στην πρώτη γραμμή της εγκληματικότητας χωρίς να δείχνουν σημεία κάμψης. Σημειώνεται, αντίθετα, έξαρση. Τα Δικαστήρια αντιμετωπίζουν τέτοια εγκλήματα με αυστηρότητα γιατί προκαλούν ρήγματα στην έννομη τάξη και διαβίωση και διαβρώνουν συνάμα το αίσθημα ασφάλειας του πολίτη.»

Ένεκα της έξαρσης που παρατηρείται στη διάπραξη του αδικήματος που ο κατηγορούμενος έχει βρεθεί ένοχος, καθίσταται αναγκαία η επιβολή αποτρεπτικών ποινών σε μία προσπάθεια καταστολής αυτού του φαινομένου. Δυστυχώς δεν φαίνεται να κάμπτεται το φαινόμενο αυτό παρά τις αποτρεπτικές ποινές που επιβάλλονται από τα Δικαστήρια.

Το Ανώτατο Δικαστήριο σε μια σειρά από αποφάσεις του για αδικήματα αυτής της μορφής, αφού διαπίστωσε τα προαναφερθέντα, επικύρωσε πολυετείς ποινές φυλάκισης με σκοπό την προστασία της κοινωνίας. Ενδεικτικά αναφέρω τις εξής:

Στην υπόθεση David Pilliev v. Αστυνομίας (2005) 2 Α.Α.Δ. 587, επικυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο ποινή φυλάκισης δύο χρόνων η οποία επιβλήθηκε πρωτόδικα. Ο εφεσείων διέρρηξε δύο κατοικίες από τις οποίες έκλεψε διάφορα αντικείμενα συνολικής αξίας ΛΚ7124.

Στην υπόθεση Armen Gkevontian v. Αστυνομίας (2009) 2 Α.Α.Δ. 342, επικυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο ποινή φυλάκισης 18 μηνών η οποία επιβλήθηκε πρωτόδικα στον εφεσείοντα για διάρρηξη διαφόρων υποστατικών περιλαμβανομένης κατοικίας και κλοπής από κατοικία. Στους συγκατηγορούμενους του εφεσείοντα είχε επιβληθεί ποινή φυλάκισης 3 χρόνων.

Η διαφοροποίηση στις ποινές οφειλόταν στο μικρότερο βαθμό συμμετοχής του εφεσεύοντα στη διάπραξη των αδικημάτων.

Στην υπόθεση Radoslav Yankov Mixaylov κ.ά. ν. Αστυνομίας, Ποινικές Εφέσεις 94, 95 και 96/2011, ημερ. 30.3.2012, επαναδιατυπώθηκε η ανάγκη για επιβολή αυστηρών και αποτρεπτικών ποινών στα αδικήματα του είδους, λόγω της μεγάλης έξαρσης που παρουσιάζουν. Επικυρώνοντας συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 18 μηνών, 20 μηνών και 2 ετών, που επιβλήθηκαν πρωτοδίκως στους εφεσεύοντες, το Ανώτατο Δικαστήριο επεσήμανε πως τα οικονομικά προβλήματα τα οποία είχαν επικαλεστεί δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη διάπραξη των αδικημάτων.

Στην υπόθεση Stefan Ilie κ.ά. ν. Αστυνομίας Ποιν. Έφ. 180/11, 181/11 και 182/11 ημερ. 16/5/2012 οι τρεις εφεσεύοντες παραδέκτηκαν τις κατηγορίες της διάρρηξης μιας κατοικίας και της κλοπής από αυτή μετρητών, ρολογιών και χρυσαφικών συνολικής αξίας €900 περίπου. Το εφετείο επικύρωσε ποινές φυλάκισης 2 ετών και 18 μηνών οι οποίες είχαν επιβληθεί πρωτόδικα στις αντίστοιχες κατηγορίες στον καθένα από τους εφεσεύοντες.

Έχει επανειλημμένα λεχθεί ότι οι ποινές που επιβάλλονται θα πρέπει να αρμόζουν στις προσωπικές περιστάσεις του αδικοπραγούντα λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ελαφρυντικά στοιχεία που μπορεί να υπάρχουν. Επαναλαμβάνω όμως ότι το Δικαστήριο θα πρέπει να είναι προσεκτικό ώστε στην προσπάθεια που καταβάλλει για εξατομίκευση της ποινής να μην εξουδετερώνει τα στοιχεία που σχετίζονται με την σοβαρότητα του αδικήματος και την ανάγκη για προστασία της κοινωνίας.

Στην υπό κρίση υπόθεση ο κατηγορούμενος έδρασε χωρίς οποιαδήποτε αναστολή και η εγκληματική συμπεριφορά του έπληξε το αίσθημα ασφάλειας ανυποψίαστων πολιτών, οι οποίοι ήρθαν στην Κύπρο ως τουρίστες για να περάσουν λίγες μέρες ξεγνοιασιάς και ξεκούρασης. Σίγουρα αυτό θα είναι ένα μελανό σημείο στην μνήμη τους και οι αναμνήσεις τους από τις διακοπές τους στη χώρα μας ασφαλώς θα είναι πολύ άσχημες. Πέραν τούτου η ενέργεια του

εξέθεσε ανεπανόρθωτα την χώρα μας στα μάτια των ξένων προσώπων που έτυχε να βρίσκονται στην Κύπρο ως επισκέπτες. Επιβαρυντικό στοιχείο στην υπόθεση συνιστά και το γεγονός ότι δεν βρέθηκαν τα κλοπιμαία. Δεν παραγνωρίζω βέβαια ότι ο κατηγορούμενος έχει καταθέσει το ποσό των €600.- για σκοπούς αποζημίωσης του παραπονουμένου και επιθυμεί να εκδοθεί διάταγμα αποζημίωσης για το υπόλοιπο της αξίας των κλοπιμαίων.

Οι προαναφερόμενοι παράγοντες καθιστούν αναγκαία την επιβολή στον κατηγορούμενο αυστηρής τιμωρίας, η οποία θα πρέπει να έχει το στοιχείο της αποτροπής, χωρίς βέβαια να παραγνωρίζεται το στοιχείο της εξατομίκευσης της ποινής.

Κατά την επιμέτρηση της ποινής έλαβα υπόψη μου την παραδοχή του κατηγορούμενου έστω και σ' αυτό το στάδιο της δίκης, το λευκό του ποινικό μητρώο, τις προσωπικές του περιστάσεις όπως περιγράφονται στην έκθεση του Γραφείου ευημερίας και όπως τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου από τον συνήγορο του, την μεταμέλεια του καθώς επίσης και οτιδήποτε λέχθηκε από τον συνήγορο του έστω και εάν δεν το αναφέρω ειδικά. Κρίνω όμως ότι ενόψει της σοβαρότητας του αδικήματος και των συνθηκών διάπραξης, η ποινή φυλάκισης είναι αναπόφευκτη. Οι προσωπικές περιστάσεις του κατηγορουμένου θα ληφθούν υπόψη στην έκταση της ποινής και όχι στο είδος της.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα όσα έχω αναφέρει πιο πάνω, επιβάλλω στον κατηγορούμενο ποινή φυλάκισης 14 μηνών.

Θα εξετάσω στη συνέχεια το ενδεχόμενο αναστολής εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης, όπως εισηγήθηκε ο συνήγορος Υπεράσπισης. Ο περί της *Υφ' Όρων Αναστολής Εκτέλεσης της Ποινής Φυλάκισης Νόμος Αρ. 95/72*, τροποποιήθηκε από το Νόμο *186(1)/03* ο οποίος προνοεί τα εξής:

‘Το Δικαστήριο διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης αν αυτό δικαιολογείται από το σύνολο των περαστικών της υπόθεσης και τα προσωπικά στοιχεία του Κατηγορούμενου’.

Δεν χωρεί αμφιβολία ότι ο Νόμος 186(1) /03 είναι ελαστικότερος από τον τροποποιηθέντα Νόμο, και δίνεται πλέον στο Δικαστήριο πιο πλατιά διακριτική ευχέρεια όταν επιλαμβάνεται του θέματος αναστολής εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης.

Οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη μεταξύ άλλων, από το Δικαστήριο για αναστολή εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης παρατίθενται στις υποθέσεις Δημητρίου v. Δημοκρατίας (1974) 2 CLR 45, Γενικός Εισαγγελέας v. Φανιέρου (1996) 2 AAD 303, Γενικός Εισαγγελέας v. Τζιαουχάρη (2005) 2 AAD 161 και είναι: (α) οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες διαπράχθηκε το αδίκημα, (β) το μητρώο του Κατηγορούμενου σαν ενδεικτικό της ανάγκης ή μη επιβολής ποινής αποτρεπτικού χαρακτήρα και (γ) η διαγωγή του κατηγορούμενου μετά τη διάπραξη του αδικήματος και ιδιαίτερα η ύπαρξη ή μη μεταμέλειας.

Αντλώντας καθοδήγηση από την προαναφερόμενη νομολογία, κρίνω ότι στη προκειμένη περίπτωση οι συνθήκες διάπραξης του αδικήματος είναι τέτοιες που το Δικαστήριο δεν πρέπει να ασκήσει την διακριτική του ευχέρεια και να αναστείλει την εκτέλεση της ποινής φυλάκισης που έχει επιβάλει. Το ενδεχόμενο απέλασης του κατηγορουμένου δεν θα πρέπει να προσμετρήσει, κατά την κρίση μου, υπέρ της αναστολής εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης.

Δια ταύτα η ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε θα είναι άμεση και θα υπολογίζεται από την ημέρα που ο κατηγορούμενος τελεί υπό κράτηση, δηλαδή από την 11.11.2014.

Ασκώντας τις εξουσίες που μου παρέχει το άρθρο 24 του Περί Δικαστηρίων Νόμου (Αρ. 14/60) και έχοντας κατά νου την δήλωση του συνηγόρου του

κατηγορουμένου, εκδίδω διάταγμα αποζημίωσης του παραπονουμένου Gunnar Horn από τη Σουηδία, για το ποσό των €2150.-.

Ο κ. Πολυχρόνης κατά την αγόρευση του, ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος στα πλαίσια της παρούσας υπόθεσης παρέμεινε υπό κράτηση για 6 μήνες. Έχω διεξέλθει τα πρακτικά της υπόθεσης με προσοχή. Στον κατηγορούμενο ετέθησαν όροι (υπογραφή εγγύησης ύψους €5000.- αρχικά και κατάθεση €2.000.- μετρητών στη συνέχεια) για την εμφάνιση του στο Δικαστήριο. Παρέμεινε υπό κράτηση στις 11.11.2014, μέρα κατά την οποία εκτέθησαν τα γεγονότα, αγόρευσε ο συνήγορος του και επιφυλάχθηκε η ποινή.

Η εγγύηση να επιστραφεί στον νόμιμο δικαιούχο.

Έξοδα €55 να πληρωθούν από τη Δημοκρατία.

(Υπ......)

Στ. Τσιβτανίδου – Κίζη,, Ε.Δ.

/AK